

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ	Ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς εἰ τοῦ τυράννου δώματ’ Αἰγίσθου τάδε;	660
ΧΟΡΟΣ	τάδ’ ἐστίν, ὦ ξέν’. αὐτὸς ἦκασας καλῶς.	
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ	ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ’ ἐπικάζων κυρῶ κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.	
ΧΟΡΟΣ	μάλιστα πάντων· ἦδε σοι κείνη πάρα.	665
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ	ὦ χαῖρ’, ἄνασσα· σοὶ φέρων ἦκω λόγους ἠδεῖς φίλου παρ’ ἀνδρὸς Αἰγίσθω θ’ ὁμοῦ.	
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ	ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν· εἰδέναι δέ σου πρώτιστα χρήζω τίς σ’ ἀπέστειλεν βροτῶν.	
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ	Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.	670
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ	τὸ ποῖον, ὦ ξέν’; εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὦν ἀνδρὸς, σάφ’ οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.	
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ	Τέθνηκ’ Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνηεῖς λέγω. οἷ γὼ τάλαιν’, ὄλωλα τῆδ’ ἐν ἡμέρα.	
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ	Τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.	675
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ	θανόντ’ Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ’ ἔτι.	
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ	σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ’, ἐμοὶ δὲ σύ, ξένε, τάληθές εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;	
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ	κᾶπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ’ ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν, ὅτ’ ἦσθετ’ ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις, εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας.	680 685